

INTERVJU*

Molim Vas da ukratko objasnite šta je biofizika?

Biofizika je fizika žive prirode, na svim nivoima (molekularnom, ćelijskom, nadćelijskom, uključujući biosferu u celini), čiji je cilj zasnivanje teorijske biologije, korišćenjem zakona fizike i teorijsko-eksperimentalne metodologije prirodnih nauka. Biofizika je mlada oblast fizike, čiji buran razvoj započinje tek polovinom prošlog veka, što je danas dovelo do fantastičnog razvoja genetskog inženjerstva i biomedicinske dijagnostike.

U svojim teorijskim istraživanja svesti, koristite se i nekim sasvim novim pojmovima za običnog čitaoca, laika. Ipak, svi prosečno obrazovani ljudi čuli su za kvantnu fiziku. Da li biste nam mogli objasniti što kraće čime se bavi kvantna fizika?

Kvantna fizika je teorija mikrosveta (mada postoje i makroskopski kvantni sistemi, a osim toga i svaki fizički sistem u prirodi ima svoju kvantnu mikrostrukturu) - uvedena početkom prošlog veka sa ciljem objašnjenja nekih paradoksa u mikrofizici koja nije uspevala da objasni dotadašnja fizika (mehanika, termodinamika, elektromagnetika): pojava dozvoljenih diskontinualnih (kvantnih) stacionarnih vrednosti fizičkih veličina mikrofizičkih sistema; fundamentalna talasno-čestična dualna svojstva mikrosveta opisana tzv. talasnim funkcijama i nemogućnost preciznog definisanja prostorno-vremenske trajektorije čestica-talasa; Šredingerovska prostorno-vremenska evolucija talasnih funkcija koje samo sa određenim verovatnoćama omogućavaju teorijsko-eksperimentalnu karakterizaciju kvantnog mikrofizičkog sistema i njegovo nelokalno redukovanje (praktično trenutno "kolapsiranje", bez obzira na veličinu kvantnofizičkog sistema, koje se može povezati i sa nelokalnim svojstvima svesti) u jedno od mogućih stacionarnih stanja (koja tako postaju kvazi-klasične aktualizacije); nemogućnost postavljanja oštre granice između mikrofizičkog sistema i njegovog makrofizičkog okruženja, odnosno granice kvantno-probabilističkog i klasično-aktualizovanog sveta.

Sledeće pitanje odnosi se na anatomiju i fiziologiju. Naime, savremena zapadnjačka medicina zna za kardiovaskularni i nervni sistem, ali nedovoljno poznaje sistem akupunkturnih kanala. Zašto u svojim radovima akupunkturni sistem povezujete sa kvantnim neuronskim mrežama i kakve to ima posledice po holističku medicinu?

Danas preovlađujuća naučna paradigma je da se procesiranje informacija na nivou centralnog nervnog sistema odigrava posredstvom hijerarhijski organizovanih i povezanih neuronskih mreža. Pored razvoja eksperimentalnih tehnika koje su omogućile fiziološko ispitivanje interakcija hijerarhijski povezanih susednih nivoa bioloških neuronskih mreža, značajan doprinos ustoličenju paradigme neuronskih mreža predstavljali su teorijski prodori u ovoj oblasti u poslednjih dvadesetak godina. Izgleda da se ova hijerarhija bioloških neuronskih mreža spušta sve do subćelijskog citoskeletalnog nivoa, za kojeg neki istraživači veruju da predstavlja interfejs između neuralnog i kvantnog nivoa, za koji se nedavno ispostavilo da u tzv. Fejnmanovoj propagatorskoj verziji Šredingerove jednačine ima matematički formalizam analogan tzv. Hopfildovoj asocijativnoj neuronskoj mreži.

S druge strane, s obzirom da je akupunkturni sistem makroskopski kvantni sistem (kako to pokazuju kvantno-koherentne karakteristike rusko-ukrajinske škole mikrotalasne rezonantne terapije (MRT)), a pošto nedavna teorijska istraživanja pokazuju da svaki kvantni sistem ima formalnu matematičku strukturu tzv. kvantno-holografske Hopfildove asocijativne neuronske mreže - to se memorijski atraktori akupunkturne mreže mogu tretirati kao psihosomatski poremećaji koji predstavljaju elektromagnetni mikrotalasni (kvantno)holistički zapis (koji se otuda samo holistički može i izbrisati, na šta ukazuje izuzetno visoka efikasnost MRT terapije, koja uklanja i samu informaciju o psihosomatskim poremećajima) - što sam teorijski predložio kao biofizičku osnovu kvantno-holističke lokalne psihosomatike!

* Intervju vođen za časopis "Elik sir", početkom 2004. godine.

Čovek je složenije biće nego što smo do sada znali, jer savremena naučna saznanja ukazuju na kvantne osnove svesti, sa izuzetno intrigantnim implikacijama.

Svest je nesumljivo najveća naučna misterija od samih početaka naučne misli, koja se već nekoliko milenijuma tvrdokorno odupire naučnom razumevanju. Poslednja decenija prošlog veka je protekla u znaku ponovo probuđenog naučnog interesovanja za istraživanje fenomena svesti. Lično ne sumnjam da će svest biti centralna naučna tema čitavog novog milenijuma, zbog neuporedivih implikacija. Istakao bih na ovom mestu i visok naučni nivo naših istraživanja svesti, zbog ključnih doprinosa biofizičkom razumevanju prirode akupunktornog sistema i njegove veze sa svešću i holističkim psihosomatskim bolestima, elektroencefalografskih (EEG) korelata različitih izmenjenih i prelaznih stanja svesti, i uloge izmenjenih i prelaznih stanja svesti u njihovim kvantno-gravitacionim nelokalnim interakcijama sa makroskopskim i mikroskopskim okruženjem.

Čini se da je tek moderna kvantna fizika danas u prilici da fundamentalnije osvetli problem svesti, pošto indeterministička svojstva slobodne volje i druge holističke manifestacije poput izmenjenih stanja svesti i prelaznih stanja svesti, prelaza svesno/nesvesno i prožimanja tela svešću nužno ukazuju na njene kvantne osnove. S obzirom da je akupunktorni sistem jedini makroskopski kvantni sistem u našem telu, to je svest nužno povezati sa akupunktornim sistemom, a ne sa mozgom (koji se ponaša kao klasična elektrohemijaska hijerarhijska neuronska mreža) - što su inače znale i sve drevne ezoterijsko-religijske tradicije i Istoka i Zapada, na čisto empirijskoj spoznaji kultivisanja i introspektivnog proučavanja izmenjenih stanja svesti. Dodatnu potvrdu da je akupunktorni sistem zaista povezan sa svešću i psihosomatikom, predstavljaju nove meridijanske (psihoenergetske) terapije, sa vrlo brzim uklanjanjem upornih fobija, alergija i drugih psihosomatskih poremećaja, kroz "rasplinjavanje" memorijskih atraktora psihosomatskih poremećaja pri sukcesivnom dodirivanju odabranih akupunktornih tačaka i uz vizualizaciju psihosomatskih problema.

S druge strane, pošto svaki kvantni sistem (i mikroskopski i makroskopski) može da procesira informacije kao kvantno-holografaska Hopfildova asocijativna neuronska mreža, to se u ovom kontekstu svest može generalizovati kao ontološko svojstvo samog fizičkog polja, sa različitim mikrokvantnim i makrokvantnim, i nebiološkim i biološkim, i realnim i virtuelnim, eksitacijama - što je i široko rasprostranjena teza istočnjačkih ezoterijsko-religijskih tradicija.

Moja istraživanja ukazuju i da postoje dva kognitivna (spoznajna) modusa "individualne svesti": kvantno-koherentni direktni (religijsko/kreativni, u izmenjenim i prelaznim stanjima svesti) i klasično-redukovani indirektni (čulno/racionalno posredovani, u normalnim stanjima svesti) - na koja se mogu primeniti teorijske metode asocijativnih neuronskih mreža i kvantne neuronske holografije, kombinovane sa tzv. kvantnom teorijom dekoherencije (koja proučava granice kvantno-probabilističkog i klasično-aktualizovanog sveta). Direktni kognitivni modus "individualne svesti" bio bi vezan za neposrednu i slabu komunikacionu spregu svest-okruženje kroz visokoneinercijalno kvantno-gravitaciono mentalno kanalisano tuneliranje dislociranog dela kvantno-holografске Hopfildove elektromagnetno/jonske akupunktorne mreže "individualne svesti" na adresiranu metu unutar kvantno-holografске/kvantno-gravitacione prostorno-vremenske mreže "kolektivne svesti". Indirektni kognitivni modus "individualne svesti" bio bi vezan za jaku komunikacionu spregu svest-telo-okruženje posredstvom prostorno-vremenski ograničenih čulnih senzacija obrađivanih klasično/elektrohemijskim moždanim neuronskim mrežama i racionalno filtriranih u svesni sadržaj aproksimativnim empirijsko/umetničko/naučnim konceptima zavisnim od kulturno/naučne tradicije i obrazovanja pripadnika jedne društvene zajednice. Treba istaći da gore pomenuta podela na dva kognitivna modusa "individualne svesti" ipak nije sasvim oštra jer postoji stalna interakcija akupunktorni sistem/nervni sistem i razmena procesiranih informacija u ova dva sistema (s tim što ova interakcija ima svoju kvantno-informacionu radukciju pri prelazu kvantno/klasično kao i svoj pragovni potencijal nervnih elektrohemijskih sinapsi u jednom smeru, za razliku od nepostojećeg pragovnog potencijala akupunktornih električnih "gap-junction" sinapsi u drugom smeru).

Pored tzv. izmenjenih stanja svesti (REM faze spavanja, meditacije, hipnoze, halucinogenih stanja, psihopatoloških stanja, kliničke smrti), posebno bih istakao prelazna stanja svesti (prvi put teorijski predskazana mojim biofizičkim modelom svesti, kao visokoneinercijalna kvantno-gravitaciona mentalno kanalisana tuneliranja dislociranog dela kvantno-holografске Hopfildove elektromagnetno/jonske akupunktorne mreže individualne svesti na adresiranu metu unutar kvantno-holografске/kvantno-gravitacione prostorno-vremenske mreže "kolektivne svesti"), koja bi mogla biti biofizička osnova (pored ostalih transpersonalnih ezoterijskih pojava i vantelesnih iskustava, bez prostorno-vremenskih barijera) i anticipacije u intuiciji, prekogniciji i dubokim kreativnim uvidima. Treba dodati da ono što se zaista

anticipira u prelaznim stanjima "individualne svesti" moglo bi biti evoluirano stanje kosmičke "kolektivne svesti" u nekom budućem trenutku (kojem naša "individualna svest" ima mogućnost pristupa, pošto je sastavni deo kosmičke "kolektivne svesti" kao ontološkog svojstva samog fizičkog polja sa različitim mikrokvantnim i makrokvantnim, i nebiološkim i biološkim, i realnim i virtuelnim, eksitacijama!) - što se kvantnomehanički opisuje determinističkom unitarnom evolucijom opisanom Šredingerovom jednačinom. U tom smislu, sasvim je moguće da postoje jake preferencije za individualnu ili kolektivnu budućnost, određene spiritualnim interpersonalnim opterećenjima, kako se tvrdi u tradiciji Istoka, što verovatno podržava i savremeno matematičko-informaciono otkriće skrivenog "biblijskog koda". Međutim, anticipirano stanje može se redefinisati molitvom, izmenom trenutnog stanja više misaono-emocionalno povezanih "individualnih svesti" a time i kosmičke "kolektivne svesti", menjajući anticipirane preferencije za individualnu ili kolektivnu budućnost, u saglasnosti sa pravoslavnom tradicijom isihazma i filozofijom slobode Berđajeva - što predstavlja biofizičku osnovu kvantno-holističke globalne psihosomatike! Ovo ostavlja prostor za slobodnu volju, implicirajući da je najefikasnija mogućnost za uticaj na budućnost praktikovanje molitve za druge (rodbinu, neprijatelje, umrle - sa kojima imamo zajednički izgrađene energetsko-informacione kvantno-holografске "memorijske atraktore"), uklanjajući u tim molitvom posredovanim kvantno-gravitacionim tunelirajućim interakcijama kao neto-efekat uzajamne konflikte.

Ako sam dobro shvatio na simpozijumu tradicionalne medicine, Vi ste pomenuli tri linije fronta psihosomatske medicine?

Na osnovu svega rečenog, čini se da je ustvari čitava psihosomatika kvantni hologram, i da se to odnosi i na "kolektivnu" i na "individualnu svest", što asocira na hinduistički odnos Braman/Atman, kao celine i dela u kome je sadržana informacija o celini. Pomenuta kvantno-holografška slika implicira i da kvantno-holografški hijerarhijski delovi nose informaciju o celini, omogućavajući suptilnu kvantno-informacionu fraktalnu spregu između različitih hijerarhijskih nivoa, što izgleda podržava i neobično otkriće kvantno-holografskog uticaja jezičke komunikacije na ekspresiju genoma, kao i fraktalno-informaciona sprega različitih hijerarhijskih nivoa u prirodi. Ona implicira i kvantno-holografšku spregu akupunktornog sistema i genoma uz uzajamnu kvantno-informacionu kontrolu ontogeneze i morfogeneze, i to počev od prve deobe oplodene jajne ćelije kojom započinje i diferenciranje akupunktornog sistema elektro-sinaptičkih spojeva.

U tom kontekstu, moglo bi se reći da postoje tri linije fronta psihosomatske medicine: (a) prva je duhovnost, koja kroz molitvu za druge trajno uklanja uzajamne memorijske atraktore na nivou kolektivne svesti; (b) druga je istočnjačka tradicionalna holistička medicina i dubinska psihoterapija, koja privremeno uklanja memorijske atraktore na nivou akupunktornog sistema/individualne svesti i sprečava ili ublažava njihovu somatizaciju, kao posledicu nemara na prvom nivou; (c) treća je zapadnjačka konvencionalna medicina, koja kroz imunologiju, farmakologiju, preventivnu dijagnostiku i hirurgiju sprečava ili ublažava somatizovane posledice nemara na prva dva nivoa.

Posebno treba istaći, da nužne aktivnosti na drugom i trećem nivou, uz zanemarivanje prvog, imaju za posledicu dalje prenošenje memorijskih atraktora na nivou individualne i kolektivne svesti u ovoj i narednim generacijama, samo nagomilavajući kvantno-holografška opterećenja koja prouzrokuju potom ne samo bolesti, već i međuljudske sukobe, ratove i druga stradanja. Ovo zato implicira duhovnu obavezu svakoga da rastereti svoje mentalno okruženje i tako doprinese potpunom rasterećenju individualne i kolektivne svesti i "kraju istorije" sukoba i patnje, čime se daje puni smisao životu svakog pojedinca bez obzira na njegov socijalni status - što je svakako fundamentalno pitanje i mentalne higijene i građanske pristojnosti, odnosno i duhovnog i građanskog morala. To ukazuje i na puni značaj religijskog obrazovanja i ponašanja, i na putokaz za duhovnu obnovu našeg društva ali i čitave civilizacije, sa teško obremenjenom kolektivnom svešću!

Razgovarao Georgije Bogičević